

Marie Pokšťeflová
Hledání lidského štěstí ve Voltaireových povídkách
FFUK Praha 2011
Posudek diplomové práce

Autorka diplomové práce se zaměřuje na téma z nejkrásnějších – na hledání štěstí. Mohlo by se zdát, že jde o jakousi samozřejmost, o hodnotu neměnnou, jež prochází dějinami lidské civilizace od počátku až podnes. A přesto naprosto nejde o evidentní danost. Ukazuje se, že tento pojem nabývá nového smyslu právě v osvícenské době a můžeme se celkem oprávněně nadít, že u Voltaira bude ještě ke všemu reflektován s filozofickým odstupem.

Marie Pokšťeflová se zabývá zcela logicky Voltaireovými filozofickými povídkami a pochopitelně v první řadě *Candidem*. Považovala za vhodné uvést svou analýzu stručnými výklady antických předpokladů, jakkoli se nepouští do detailních komparací těchto škol a jejich interpretací různých příbuzných pojmů (blaženost, mír v duši, rovnováha apod.), nemluvě o pojetí křesťanském (spása, milost aj.).

Takovýto přístup ovšem s sebou přináší jisté nebezpečí povšechnosti, ne-li povrchnosti a tedy značné přibližnosti. Těžisko se nicméně nachází ve výkladu Voltaireových textů. I zde by podle mého mínění byl na místě propracovanější rozbor pojmu: výskyt toho slova, jeho chápání u Voltaira atd.. Stačilo by málo, neboť autorka pojmy štěstí/neštěstí v citacích poměrně často uvádí.

Jako příspěvek do diskuse je třeba pojímat její aktualizované úvahu o dnešní politické situaci na s.40 a 48-49.

Poslední věta se jeví spíše jako jakési prohlášení než jako skutečný závěr. Pokud jde o bibliografii, doporučoval bych spíše skutečně odborné práce, nikoli příručky a přehledy.

Doporučuji k obhajobě.

Doc. Aleš Pohorský